

prima instanță: C. Crețu
instanța de apel: D. Manole, N. Traciuc E. Fistican

Î N C H E I E R E

10 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima
Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu răspundere limitată „Tocando Grup”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu răspundere limitată „Tocando Grup” împotriva Agenției de Dezvoltare Regională Centru, privind încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2013, prin care a fost admis apelul Agenției de Dezvoltare Regională Centru, s-a casat hotărârea judecătorească alăoveni din 13 martie 2013 și s-a emis o nouă hotărâre prin care s-a respins ca neîntemeiată acțiunea Societății cu răspundere limitată „Tocando Grup”,

c o n s t a t ă

La data de 23 mai 2012, Societatea cu răspundere limitată „Tocando Grup” s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată împotriva Agenției de Dezvoltare Regională Centru, privind încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat, că la 23.08.2011 între părți a fost încheiat contractul de achiziționare a mărfurilor nr.19/6, în urma căruia Societatea cu răspundere limitată „Tocando Grup” s-a obligat din sursele sale financiare și forțele proprii, la comanda Agenției de Dezvoltare Regională Centru, să confecționeze și să livreze acesteia 308 containere de metal în perioada de timp septembrie - noiembrie 2011 în sumă de 596904 lei.

A indicat Societatea cu răspundere limitată „Tocando Grup” că, la 07.12.2011 de către aceasta au fost îndeplinite obligațiunile contractuale, toate containerele fiind expediate primăriilor specificate la anexa nr.3 din contract.

Agenția de Dezvoltare Regională Centru însă, nu a achitat integral suma prevăzută în contract, fiind reținută cu titlu de penalitate pentru încălcarea graficului de livrare a mărfii, suma de 29845,76 lei, fără să fi fost prezentat calculul penalității.

Solicită reclamanta Societatea cu răspundere limitată „Tocando Grup” încasarea din contul pârâtei Agenția de Dezvoltare Regională Centru în beneficiul său a datoriei în sumă de 8373,54 lei și taxa de stat în sumă de 552 lei.

La 12.03.2013, Societatea cu răspundere limitată „Tocando Grup” S.R.L. a depus o cerere de concretizare a pretențiilor, solicitînd încasarea din contul pârâtei în beneficiul său a datoriei în sumă de 16597,60 lei, a penalității în sumă de 2988 lei, a

dobânzii de întârziere în sumă de 2724 lei și 552 lei - cu titlu de cheltuieli de judecată, iar în total suma de 22861,60 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 13 martie 2013, acțiunea înaintată de către Societatea cu răspundere limitată „Tocando Grup” a fost admisă integral.

Invocând ilegalitatea acestei hotărâri, la data de 11 aprilie 2013, Agenția de Dezvoltare Regională Centru, a declarat apel, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea Societății cu răspundere limitată „Tocando Grup” să fie respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2013, cererea de apel depusă de Agenția de Dezvoltare Regională Centru a fost admisă, s-a casat hotărârea judecătoriei Ialoveni din 13 martie 2013 și s-a emis o nouă hotărâre prin care s-a respins ca neîntemeiată acțiunea Societății cu răspundere limitată „Tocando Grup” S.R.L.,

La data de 24 februarie 2014, Societatea cu răspundere limitată „Tocando Grup” S.R.L. a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului, recurentul a invocat că decizia instanței de apel este ilegală.

În acest sens, susține recurentul că potrivit contractului nr. 19/6 din 23 august 2011, Societatea cu răspundere limitată „Tocando Grup” urma să confecționeze și să livreze Agenției de Dezvoltare Regională Centru, 308 containere de metal în perioada de timp septembrie-noiembrie 2011, în suma totală de 596904 lei.

Consideră Societatea cu răspundere limitată „Tocando Grup” că ilegal a fost reținută ca penalitate suma de 29845, 26 lei, ce constituie 5% de la costul lucrărilor prevăzut în contract din cauza că nu și-a onorat obligațiunile conform contractului.

Invocă recurentul că contractul în cauză devine executoriu după data înregistrării lui la Agenția achiziții Publice care a avut loc doar la data de 10.09.2011 (sîmbătă) și putea fi înmănat de pârât antreprenorului nu mai devreme de 12.09.2011, dar în realitate a fost prezentat antreprenorului SC „Tocando-Grup” SRL spre executare la 15.09.2011.

În susținerea acestei poziții, mai indică recurentul SC „Tocando-Grup” SRL, că termenul de confecționare și livrare a containerelor prevăzut în grafic a fost legal strămutat de la ultimele zile a lunilor septembrie-noiembrie cu datele respective:

-16.10.2011

-16.11.2011

-16.12.2011 prin ce se micșorează termenul de calcul a penalității pentru toate facturile cel puțin cu 15 zile.

Rezultă, că containerele livrate în baza facturilor din 12 decembrie în cantitate de 60 în sumă de 116280 lei au fost livrate în termen și penalitatea nu poate fi calculată.

Indică recurentul SC „Tocando-Grup” SRL că a solicitat încasarea din contul Agenției în beneficiul său a datoriei în sumă de 16597,60 lei, a penalității în sumă de 2988 lei, dobânzii de întârziere în sumă de 2724 lei și 552 lei - cu titlu de cheltuieli de judecată, iar în total suma de 22861,60 lei.

Calculînd penalitatea SC „Tocando-Grup” SRL menționează că s-a condus de prevederile p. 9.6 al contractului în care este stipulat că contractul se consideră încheiat la data semnării lui, dar intră în vigoare după înregistrarea lui de către

Agencia Achizitiei Publice, fiind valabil până la 31.12.2011.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art.432 alin.(1), (2), (3) și (4) CPC, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Subsecvent, în conformitate cu art.433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul reiterează că potrivit art. 440 CPC, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 433 din Codul de procedură civilă.

Examinând temeiurile invocate de către recurent, Colegiul menționează că hotărârea primei instanțe și decizia instanței de apel sunt întemeiate și legale, pricina fiind examinată sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură, aplicându-

se corect legea materială.

Cu referire la argumentul recurentului potrivit căruia contractul de achiziționare a mărfurilor nr.19/6, din 23.08.2011 încheiat între părți, a fost înmănat spre executare Societății cu răspundere limitată „Tocando Grup” la data de 15.09.2011 și prin urmare, Societatea cu răspundere limitată „Tocando Grup” a îndeplinit cu strictețe și rigoare prevederile contractuale, colegiul menționează că conform prevederilor art. 946 Cod Civil al RM, prin contractul de antrepriză o parte (antreprenor) se obligă să efectueze pe riscul său o anumită lucrare celeilalte părți (client), iar aceasta se obligă să recepționeze lucrarea și să plătească prețul convenit. Obiectul contractului de antrepriză poate fi atât producerea sau transformarea unui bun, cât și obținerea unor alte rezultate prin efectuarea de lucrări.

Totodată, menționează colegiul că toate containerele au fost livrate în luna decembrie 2011, în timp ce, conform Graficului de livrare a mărfii, care este parte integrantă a contractului propriu-zis, livrarea urma a fi efectuată în perioada 30 septembrie -30 noiembrie 2011

Deci, Societatea cu răspundere limitată „Tocando Grup” S.R.L. a livrat marfa cu abateri de la graficul la care părțile au convenit, la data semnării contractului, Prin urmare, corect a fost calculată penalitatea potrivit pct.8.8 din contract și anume 5% din suma mărfii nelivrate pentru fiecare zi de întârziere.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcei contra Irlandei, 16 aprilie 1991).

Din considerentele enumerate și având în vedere faptul că, argumentele recursului nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4) din CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Tocando Grup” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 432, art.433 lit. a) CPC, art.440 CPC completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de societatea cu răspundere limitată „Tocando Grup” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță